

Mâncarea cea mai bună

Marcel face iarăși mofturi la mâncare.
Nici mâncarea de astăzi nu-i este pe plac.

Mamă!
Ți-am spus să nu-mi
mai faci aşa ceva că
nu mânânc...
Vreau altceva...

Te rog, mânâncă
ce ţi-am pregătit! Azi
nu am timp de mofturi,
trebuie să ajung
devreme la servicii...

Am zis că
nu-mi place!
Să mai e
și rece.

Cum?!
Chiar crede că am
să mânânc?!

Marcel, nervos că mama nu-l bagă în seamă,
aruncă disprețitor mâncarea pe geam.

Tocmai atunci, pe sub geamul lui Marcel
trecea Irina, o fată sărmană.

Mulțumesc,
Doamne, că mi-ai
ascultat rugăciunea!
În sfărșit ceva
de mâncare!

Stai!
Nu te atinge!
E mâncarea mea!
Cine ţi-a dat
voie?

Pornit să-i dea o lecție fetei, Marcel coboără
repede afară, hotărât să-și recupereze mâncarea.
Irina stătea nedumerită cu mâncarea în mâna...

Ce vrea
de la mine?
E doar o mâncare
găsită pe jos...